

[H. C. Hansen]

Lovforslaget har været behandlet i erhvervsudvalget, og det var et ønske fra Forbrugerrådets repræsentanter i erhvervsudvalget, at man skulle have denne lovgivning hurtigt færdig. Jeg finder ikke, at der har været noget særligt tidspres på. Lovforslaget er ikke på nogen måde blevet sjasket igennem, det har fået en omhyggelig behandling, og navnlig på denne baggrund finder jeg det uheldigt, at centrum-demokraterne kommer med et betænkingsbidrag som det, de er kommet med.

Jeg siger for øvrigt velbekomme til venstre. Det er fint selskab, venstre befinder sig i: socialdemokratiet og det kommunistiske parti og så centrum-demokraterne.

Therkel Christensen (CD):

Ved det foreliggende lovforslags andenbehandling skal også jeg udtrykke tak til ministeren og de øvrige partier i udvalget, der har arbejdet positivt for løsning af det problem, denne branche stod med, og dermed også det problem, som forbrugerne af selskabsrejser havde, hvilket vi jo har set mange eksempler på i de senere år.

Når hr. H. C. Hansen især angriber centrum-demokraterne heroppefra, skal jeg sige, at hr. H. C. Hansen glemmer, hvordan forholdene er i dag inden for denne branche. Der er tale om en branche, som har kørt en frivillig ordning. Denne ordning har ikke været effektiv nok, og derfor har det været et udtalt ønske fra den største part – jeg siger ikke dem, der laver det største antal rejser, men den største part – af de mennesker, der arbejder med rejser, at man fik en lovgivning på området, som sikrede, at ikke alle og enhver med en telefon kunne ligge hjemme i sengen og sælge rejser uden at have noget som helst branchekendskab, uden at have nogen som helst kapital. De kunne spise folks penge op, og så kunne de lukke døren, den dag rejserne skulle afvikles. Sådan har det jo i realiteten været. Det er det, vi sammen med mange fornuftige branchefolk har ønsket at få ændret. Det er altså disse ting, hr. H. C. Hansen glemmer.

Af betænkningen fremgår, at flertallet ønsker, at rejsebureauerne giver en orientering til forbrugerne om denne rejsegarantiordning. Når vi har kunnet gå så stærkt ind for det, skyldes det især det forhold, at garanti-

ordningen endnu ikke gælder for rejser til mål her i Danmark. Der kunne jo være forbrugere, der i god tro gik hen og købte en rejse til Danmark og troede, at den var omfattet af ordningen. Derfor mener vi, der er grund til, at det understreges ved salget.

Med hensyn til saneringen i branchen, som nævnes i det lille bidrag til betænkningen, som vi har afgivet, ligger der heri netop, at man uden at genere den frie etableringsret, uden at genere den frie næring nu får en begrænsning ind, som siger: du skal have 100.000 kr. fri, for at du må give dig til at drive rejsebureau. Deri ligger den lille sanering, der er tale om.

At Unisol opsiges nogle agenter, som hr. H. C. Hansen nævner, har intet med det at gøre. Der ligger heri kun et ønske om selv at foretage salget af rejserne – noget, som også andre af vore store bureauer gør; f. eks. Spies og Tjæreborg Rejser sælger ikke gennem agenter – til hr. H. C. Hansens orientering.

En revisionserklæring kunne man kræve, såfremt der var tale om at oprette en fond i statslig regie, men jeg mener ikke, vi lovgivningsmæssigt kan gøre det, når der er tale om en fond, som oprettes i privat regie med tilsyn fra handelsministeren.

Jeg mener altså, vi er nået frem til et lovforslag, som både branchen og ikke mindst forbrugerne kan leve med. Vi har fået en sikkerhed, uden at vi har grebet ind i den frie næring på dette område. Derfor kan vi anbefale de ændringsforslag, som handelsministeren har tiltrådt, og vi kan anbefale lovforslagets vedtagelse ved tredje behandling.

(Kort bemærkning).

H. C. Hansen (FP):

Jeg er ikke enig med hr. Therkel Christensen i disse bemærkninger. Simon Spies skriver i sit brev, og det anser jeg for at være sandheden om dette, at sikkerhedsstillingen kan ske ved hjælp af kundernes forudbetalte penge. Efter min mening vil det åbne muligheder for, at små rejsebureauer kan starte med meget, meget ringe egenkapital, indehaveren kan give sig selv en ganske betydelig løn, og når det så går galt og han går ned, ja, så kan regningen sendes til de veldrevne firmaer. Det er ikke en rigtig måde at erhvervslovgive på. Den nuværende rejsegarantifond